

ikki, hvussu hann kom heim, men knappliga sat hann í friðarliga urtagarði sínum. Hann var deyðagivin. So fult og fast hevði hann trúð, at tað var Harrin, ið hevði sent hann, og at nú var stundin komin, tá hann skuldi verða bønhoýrdur. Og so endaði tað soleiðis. Alt fór í sor fyrri honum. Grundin, hann hevði bygt á, sindraðist sundur, og knappliga kom Sakeus at siggja seg sjálvan. Tað var ein ræðulig sjón. Nú sá hann, hvat hann hevði livað fyrri øll hesi mongu ár, og hvønn Guð, hann hevði havt. Tú mást ikki hava aðrar Guðar enn meg, sigur Harrin. Jú, sanniliga hevði hann havt annan Guð, og tað var seg sjálvan. Alt snúði seg um hann, tað var hann og aftur hann, og har hann ikki kundi klára seg, ja, har bað hann Harran um hjálp, hjálp til at fremja sín egnu mál. Hann hevði brúkt Guð sum fotatráð. Alt brast fyrri Sakeusi, og hann kom at størstu sálarneyð. Hann fór á knæ, og i størri angist rópti hann á Guð: Náða meg, arma syndara, náða meg. Aftur og aftur rópti hann, men fekk onki svar. Alt var myrkur, uttan um hann og inni í honum, og himin var svartur og náttin. Aldri á ævi síni hevði Sakeus havt tað so svårt. Abrahams, Ísaks og Jákups Guð var burtur fyrri honum, og hann sá bert synd sína, og tað tóktist honum, sum hon vaks og vaks, til hon varð sum eitt stórt fjall, ið stongdi himmalin úti. At enda tveitti hann seg fram eftir rominum og bara græt og græt.

Morgunin eftir funnu tænararnir harra teirra sovandi í urtagarðinum. Hann varð borðin inn, og hann lá sjúkurling. Tá Sakeus var komin upp aftur, helt hann fram við arbeiði sínum og nú hevði hann onki at liva fyrri, ongan Guð og ongar dreyrnar. Hann kundi ikki longur sita í timavis í urtagarðinum. Nei, hann var vorðin friðleysur, ongestaðni kundi hann steðga leingi, gekk bert og mól.

Ein morgun, Sakeus var á veg til arbeiðis, sá hann, at eitt ella annað var afatt. Fólk stóðu og tósðu saman alla staðir, og tá hann kom til tollbúðirnar, vóru tær tómar, men uttan fyrri tær stóðu tollararnir. Teir ansaðu honum ikki, so upptíknir vóru teir av tosinum. Hann fór yvir til teirra og spurdi, hvat var hent. «Onki er hent» varð svarað aftur. «Men tað fer ivaleyst at henda nógv». Hann hugdi bilsin at teimum, so kom frágreiðingin. Jesus úr Nazareth var á veg niðan til Jerusalems at halda páska-

ir, og Hann fór at koma gjøgnum staðin í morgin. «Hetta verður størsti dagur», Jeriko hevur upplivað, helt ein fyrri. Jesus úr Nazareth. Tað fór ein hvøkkur gjøgnum Sakeus. Hann hevði høyrnt nógv um henda mann, men aldri givið nokrum gætur, tí hann hevði bert hugsað um seg sjálvan og ikki havt stundir til annað.

«Halda tit, Hann verður Messias?», spurdi hann teir. Leingi var, áðrenn nákað svar kom. Nei, teir vistu ikki, men skuldi farast eftir øllum ti, ið sagt varð um Jesus, so var tað ikki langt frá, at Hann var Messias.

«Bara tit ikki vænta tykkum ov nógv av morgindegnum», segði Sakeus.

«Ikki haldi eg tað», svaraði ein gamal tollari. «Veist tú, hvat Jesus eisini verður nevndur? Vinur tollara og syndara. At tonkja sær til, at vit, ið eru útskotid í folki okkara, skulu eiga slíkan vin, og Hann hevur eisini prógv, at vinarstöðu sína. Hevur Hann ikki millum lærusveinar sínar ein tollara. Jú, allir hava vit høyrnt um Levi. Jesus kundi brúka hann, uttan at hann áðrenn skuldi gerast goður, beint úr tollbúðini varð hann kallaður, og hann fór frá arbeiði sínum og fylgdi Jesusi. Tá morgindagurin er av, Sakeus, tá er nógv hent í Jeriko».

Um kveldið fór Sakeus út í urtagarðin. Hann, sum helt seg vera lidnan við livið, hann hevði nú fingið so nógv at hugsa um. Í fyrstani royndi hann at minna seg á alt tað, hann hevði høyrnt um Jesus, men sum tímarnir gingu, so vóru tað bert hesi orðini, ið komu aftur og aftur: Jesus úr Nazareth, vinur tollara og syndara. Knappliga visti Sakeus, at hann mátti siggja Jesus, men hann var so litil, at kom hann til stóra mannfjöld, sá hann onki, og hann gjørdi tí av, at hann skuldi fara beint uttan fyrri staðin og finna sær eitt træ at fara upp í. Lat fólk flenna, tað gjørdi onki, bert tað eydnaðist honum at siggja Jesus.

Og so kom dagurin. Tíðliga var Sakeus farin av stað, og nú sat hann í einum morberjatræi. Men hann var ikki einsamallur. Sjúk vórðu borin og blind leidd út higar, og lógu ella sótu tey við vegin. Eisini stór fjöld av røskum fólk var her, og tað undarliga var, at ongin flenti at Sakeusi, men fleiri ferðir spurdu tey hann, um hann sá nakran nærkast. At enda kundi hann siga teimum, at nú sá hann nakrar menn koma. Tøgn kom yvir øll. Sakeus kundi seg so merkilgan, hvat

vildi hann her, hann, sum ongan Guð hevði, tó, tað var nákað, ið var sterkari enn hann, ið hevði fingið hann út higar. Til hvat, til hvat? spurdi hann seg sjálvan, men visti onki svar.

So stóðu Jesus og lærusveinarnir mitt í manna-múgvuni. Og nú létan var komin, tordi Sakeus ikki at hyggja, men so høyrði hann eina rødd, aldri hevði hann høyrnt slíka rødd. «Sakeus», segði røddin. Hann hvakk við, og visti beinanvegin, at tað var Jesus, sum rópti á hann. Hvat vildi Jesus honum, og hvi tósði Hann við so mildari rødd. Endiliga hugdi Sakeus at Jesusi, og hann sá tað, ið var dult fyrri mongum, hann sá og visti í hjarta sínum, at Jesus úr Nazareth var Guðs sonur. «Sakeus», segði Jesus, «skunda tær og kom niður, tí at i dag má eg koma at gista í tínum húsi».

Hevði hann høyrnt beint, kundi hetta bera til, men eygu Jesusar segðu honum, at so var. At hetta skuldi vera honum fyrri, tí mest overduga í staðnum. Knappliga fylti ein stór gleði, hann, og hann skundaði sær niður og heim og bað tænararnar borðreiða, tí her komu nógvir gestir, alt tað besta, húsíð átti, skuldi setast fram. Konan kom út úr stovu síni og vildi vita, hvat var á væsi. «Vit fáa gestir», segði Sakeus. «Gestir», segði hon bilsin, «hvørjar, um eg má spyrja?» Stillsliga kom svarið, «Jesus úr Nazareth og fylgi Hansara». Undrandi tók hon upp aftur «Jesus úr Nazareth, okkara gestur». Nú fór hon eisini at hjálpa til, og skjott var alt lóugt.

Sakeus fór út í dyrnar at standa fyrri at taka imóti. Nú stóð hann her, sum hann so mangan hevði droymt um, men hvat var ikki alt óðrvisi. Guðs sonur var gesturin. Stór mannfjöld kom inn í gotuna. Sakeus fór út og beyð Jesusi og lærusveinum innar. So var honum hyggjandi at mannaskarum. Øll tey fátækastu og ússaligastu í staðnum vóru har, tollarar og nógv onnur, ið høvdu ringt orð á sær. Sakeus sá longsuln hjá teimum øllum somlum eftir Jesusi, og hann bað tey øll koma inn. «Harrin signi teg fyrri hetta», segdu tey og lýddu boð hansara.

Eitt sindur burtur frá stóðu skokjurnar. Hann fór yvir til teirra og segði, at innbjóðanin var eisini til teirra. Undrandi hugdu tær at honum, og i tí tær fóru inn, segði ein teirra, «Harrin lóni tær hetta aftur».

Teir skriftlærd og fari-seararnir stóðu longest

burturi. Eisini til teirra fór Sakeus og bað teir koma við. Ja, nú var alt broytt. Fyrr hevði hann sæð upp til hesar menn og bara ynskt at verðið vinur teirra, og nú, nú tókti honum synd í teimum, tí hann sá, hvussu harðir og gleðisleysir teir vóru og eisini óndir, tí Jesus gisti hjá einum syndara. Tó teir komu við honum.

Gott var, at húsini vóru stór og urtagarðurin eisini, pláss var til øll, men hetta vóru aðrir gestir, enn Sakeus hevði havt í dreyllum sínum, og tó gleddi hann seg yvir hvønn einstakan av teimum og ynskti so innliga, at tey øll skuldu finna somu gleði sum hann.

Sakeus feldi seg so rik-

an í sál síni, og hann segði við Jesus «Sí, Harri, heimingin av ogn míni gevi eg fátækum, og um onkur er, sum eg av órættum havi tikið ov mikið frá, vil eg lata tað ferfalt aftur».

Jesus segði við hann: «Í dag hevur frelsa verið hesum húsi fyrri, við tað at eis-

ini hesin maður er sonur Abrahams, tí at menniskjasonurin er komin at leita upp hitt farna og bjarga tí».

Kongurin var komin til Sakeus og var mottikin. j.h.

— værd at salse på! —

Kvívík
- centret for
det
færeske portmarked!

WINDSOR
WINDSOR FØROYAR 340 KVÍVÍK
Telefon 21370 · Telefax 21371

NATUROPATENS
Universalmidlet
- der bør findes i ethvert hjem!

mod sportsskader, influenza, mensesmerter, migræne, gigt m.m.

Gennem samarbejde med en kinesisk læge har vi efter gammel kinesisk recept udviklet en fantastisk muskelbalsam, som kan bruges til næsten alt man eventuelt tager plier mod. Har man f.eks. tændpine, myoser eller noget af ovennævnte, finder man det optimale punkt samt akupunkturpunktet smører balsammen på og efter kort tid er smerterne væk.

Brugsanvisning medfølger!

Universalmidlet du ikke kan undvære!

Rabat 2 stk. kun 148.-

Universalmidler til akupunktur uden nåle

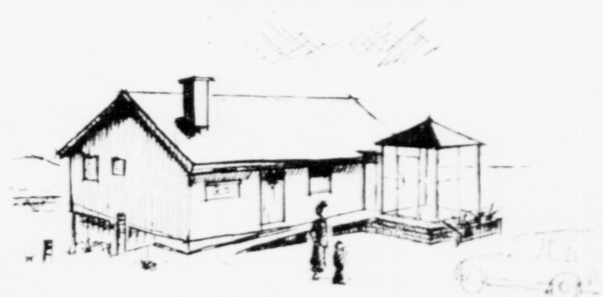
Ja tak send mig venligst: ☐ flasker balsam og beholder med vedlagte disk 2 pr. etiket + postbillet på 22 gns. 313013.

Navn: _____ By: _____

Postboks: _____

Send kupon til: Naturopatisk Klinik, Postboks 97, 3600 Strand, og du modtager boksen med det beløb, der skal afregnes for Naturpatens Akupunktur & Muskelbalsam.

NÚTÍMANSJØRD DEILD Á STRONDUM

Frá mánadegnum 20. mars 1989 verða avgreiðslutíðirnar broyttar soleiðis:

Mánadag til friggjadag frá kl. 9.30 til 16.00
Hósdag frá kl. 9.30 til 18.00

Tlf. 4 7775

Verið vælkomin í Sparikassan

FØROYA SPARIKASSI
- folksins peningastovnur